

پویش اجرای زنده سرود «لشکر کربلایی‌ها» آغاز شد

مرکز تخصصی سرود و جمع‌خوانی «سینوا» پویش اجرای زنده سرود «لشکر کربلایی‌ها» را برگزار می‌کند. این سرود، بیانگر صدای نوجوانان باغیرت ایرانی است که با عشق به وطن و آرمان محو اسرائیل، عزم خود را فریاد می‌زنند. شرکت در این پویش به صورت گروهی، خانوادگی یا فردی امکان‌پذیر است و الزامی به تک‌خوانی نیست. علاقه‌مندان باید ویدیویی افقی از اجرای خود تهیه کرده و تا ۱۱ مرداد ۱۴۰۴ به حساب کاربری @sinava_pr در پیام‌رسان‌های شاد، بله یا ایتا ارسال کنند. این پویش فرصتی برای بروز استعدادهای نوجوانان و نمایش همبستگی ملی است. ویدئوهای برگزیده در شبکه‌های اجتماعی منتشر و صدای نسل جوان ایرانی را به گوش همگان می‌رساند.

صباخبر

اجرای نمایش آئینی و مذهبی در پردیس تئاتر تهران

نمایش آئینی مذهبی «در انتظار...» از ۳۱ تیر ماه جاری تا ۱۳ مرداد ماه در پردیس تئاتر تهران به روی صحنه می‌رود. این نمایش آئینی به همت گروه فرهنگی نمایشی تراب و با مشارکت سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران به تهیه‌کنندگی و کارگردانی امیراحمد رحمتی تولید شده است. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: «امید که پسری جوان است بر اثر حادثه تصادف به کما می‌رود و در عالم برزخ خود را در برهوت می‌بیند که عده‌ای در آنجا درحال عذاب هستند، آنان صحبت از ناامیدی می‌کنند و می‌گویند که قریب به ۱۴۰۰ سال است که درحال عذاب هستند و راه نجاتی برای آنان نیست...»

ایسنا

گفت‌وگو با محمدحسین سلطانی کارگردان نمایش «راه باریک پشت کوه»

تلاشی برای بیداری مخاطب خواب زده امروز

الهی رفیعی طراحی کرده، و موسیقی زنده گروه خواب، اجرای ما را به سطحی رساند که بتواند مخاطب عام و خاص را با خود همراه کند. هدف ما این بود که مخاطب، حتی اگر با تئاتر آشنا نیست، بتواند با این اجرا ارتباط بگیرد، مسحور شود و حتی بخواهد بار دیگر به دیدن آن بیاید.

دقیقاً. گرچه متن راه باریک پشت کوه در سبک نمایش ایرانی نوشته شده، اما من تصمیم گرفتم در کارگردانی و طراحی به سمت نگاهی کاملاً مدرن حرکت کنم. تئاتر امروز، به‌ویژه در فضای جهانی، به سمتی می‌رود که اجراییک تجربه است؛ تجربه‌ای که فقط در سالن و در مواجهه با صحنه می‌توان لمسش کرد، نه پشت نمایشگر یا در فضای مجازی. در طراحی صحنه، نور، لباس و موسیقی تلاش کردیم اثری خلق کنیم که برای مخاطب امروزی جذاب و تجربه‌گرایانه باشد. صحنه‌ای پرتابل و متحرک طراحی کردیم که با ویدئو مپینگ و انیمیشن‌هایی که روی آن پروژکشن می‌شود، جلوه‌ای چندرسانه‌ای پیدا می‌کند. گروه موسیقی «خواب» فضایی صوتی خلق کرده که کاملاً تجربی و تأثیرگذار است. نورپردازی را هم با تجهیزات سینمایی انجام دادیم، کاری که فکر می‌کنم برای نخستین بار در تئاتر ایران تجربه شده. این نورپردازی ساده و کلیشه‌ای نیست؛ بلکه با استفاده از لکه‌های نور، فضاهایی رازآلود و سیال ساخته‌ایم.

نمایش «راه باریک پشت کوه» به نویسندگی افشین هاشمی و کارگردانی محمدحسین سلطانی از ۱ تا ۱۷ مرداد ۱۴۰۴، هر شب ساعت ۲۰ در سالن پرواز، مجموعه فرهنگی هنری فرشچیان اصفهان به روی صحنه می‌رود. در گفت‌وگوی پیش‌رو، سلطانی از دغدغه‌های اجرایی خود، نسبت میان زبان بصری و محتوای روایی، تجربه همکاری با افشین هاشمی و مسیر ساخت این نمایش خاص سخن می‌گوید.

چه ویژگی‌هایی در متن افشین هاشمی شما را به اجرای این اثر ترغیب کرد؟

این متن را نخستین بار در کودکی، حدود شش یا هفت سالگی، روی صحنه دیدم؛ اجرای آقای هاشمی را در سالن چهارسو به خاطر دارم. سال‌ها بعد، وقتی دوباره متن را مرور کردم، دیدم که چقدر همچنان زنده و ضروری است. راه باریک پشت کوه متنی است کاملاً ایرانی، نوشته‌شده در اواخر دهه ۸۰، اما همچنان برای جامعه امروز کاربردی و تلنگرآمیز است. از نظر من این متن هم از حیث روایت و هم ساختار، ظرفیت‌های زیادی برای بازخوانی دارد و می‌تواند مخاطب امروز را به تفکر وادارد؛ همان مخاطبی که میان هجمه‌های رسانه‌ای، اخبار پی‌درپی، و دنیای مجازی دچار نوعی خواب‌زدگی و انفعال شده است. درونمایه‌اش هم به‌زیبایی این حس را بازتاب می‌دهد: مردم سرزمینی مدت‌هاست خواب نمی‌بینند، تا اینکه مردی به نام حسن، به سفری می‌رود تا فرشته خواب دزدیده‌شده را بازگرداند. این روایت از بیداری، بازگشت به رؤیا و عبور از خواب غفلت، آن‌چنان با زمانه ما هماهنگ بود که احساس کردم باید اجرایش کنم.

نمایش ایرانی معمولاً با ساده‌سازی صحنه، پرده‌خوانی و موسیقی سنتی همراه است. اما شما ظاهراً مسیر متفاوتی را در طراحی انتخاب کرده‌اید.

مهر

این اجرا با این سطح از طراحی، موسیقی و فناوری، چطور از یک اجرای دانشجویی به یک اجرای حرفه‌ای و عمومی قرار است تبدیل شود؟

به‌نظرم مهم‌ترین عامل، همکاری هنرمندان حرفه‌ای بود. من تلاش کردم از بهترین طراحان لباس، موسیقی، ویدئو، گرافیک و صحنه بهره ببرم. مثلاً طراحی لباس توسط خانم شهرزاد اسدی انجام شده که سابقه‌ای طولانی در طراحی دارد، اما این نخستین تجربه تئاتری اوست. با گریم بازیگران به دست توانمند استاد سعید مودنی صورت می‌گیرد. همچنین استفاده از انیمیشن‌های تعاملی و ویدئو مپینگ، که خانم

شام ایرانی

به روایت
سید ابوطالب